

Leesrooster 2009-03

2 maart tot en met 29 maart 2009

Het laatste hoofdstuk van Galaten is het niet te missen sluitstuk van deze onmisbare brief van Paulus. Diepe, praktische geestelijke waarheden komen ons tegemoet!

maandag 2 maart Galaten 6:1,2

Een gelovige, die ‘ingehaald wordt’ (letterlijk) door een overtreding (krenking), wordt door de andere *geestelijke* gelovige niet afgerekend op de fout, die gemaakt is. Integendeel. Evenmin wordt deze uit de gemeente gezet. Terechtbrengen *in een geest van zachtmoeidigheid* is het principe dat in harmonie is met de wet van Christus. Die wet vinden wij in Johannes 15:9-13 en Efeziërs 5:1,2.

dinsdag 3 maart Galaten 6:1,2

De geest van zachtmoeidigheid vinden wij op bijzondere manier geïllustreerd door de kwestie van de overspelige vrouw. De Heer Jezus veroordeelt haar niet. ‘Wie van u zonder zonde is, werpe eerst de steen naar haar’, en de Joden vertrekken allemaal beschaamd, een voor een lopen zij stilletjes weg. De Heer Jezus past niet de letter van de Torah toe, maar laat zien dat de geest van God liefde is. Lees Johannes 8:1-11. ‘Ga heen en zondig niet weer.’

woensdag 4 maart Galaten 6:3-5

Zodra iemand meent meer te zijn dan een ander lid van het lichaam van Christus, is hij/zij bezig zichzelf te bedriegen. Je bent in jezelf niet iets, in Christus alles: zoon en dus erfgenaam en lotgenieter te midden van de hemelingen. Toets je eigen werk; de Heer zal je te Zijnern tijd belonen. Hij is ook heel goed in staat het werk van de ander te beoordelen. Dat hoeven wij niet te doen. Waar wij om hulp gevraagd worden, geven wij die – dus niet ongevraagd.

donderdag 5 maart Galaten 6:6

Het is bemoedigend, als zij, die als dorsende ossen bezig zijn, een steunbetuiging ontvangen. De niet-materiële steunbetuigingen geven vaak de meeste steun. Als er materieel gesteund wordt, gaat het niet om de materie; het gaat om het eensgezinde hart dat er achter zit. Dat is voor ‘de os’ het meest troostrijk!

vrijdag 6 maart Galaten 6:7,8

Het zaaien is een beeld dat gebruikt wordt om het dagelijkse bezig zijn van de gelovige mens duidelijk te maken. Leef je (wettisch) vleselijk, dan zal dat hoe dan ook verderf betekenen; nu al voor je geestelijk leven, en straks op de bema.

Leef je (in genade) geestelijk, dan is de oogst nu al: het smaken van eonisch leven. Laat Hem dagelijks Zijn woord zaaien in je hart, zodat het groeit en bloeit!

zaterdag 7 maart Galaten 6:9, 10

Goed doen is hier natuurlijk niet gebaseerd op humanisme; het is een actief leven, dat geleid wordt door Gods geest, in harmonie met Zijn woord. Zo’n leven zal aandacht voor de ander hebben. Het gaat heel breed om iedereen, die je tegenkomt in je dagelijks leven. De apostel spitst het toe op de medegelovige, omdat je die vaak beter kent dan anderen. Je leeft immers in dezelfde familie!

zondag 8 maart Galaten 6:11-13

Vrome, wettische leiders willen graag aan andere gelovigen hun wetten en regels opleggen, al dan niet aan de Bijbel ontleend. Daarmee tonen zij een mooi gezicht, maar zelf houden zij zich doorgaans niet eens aan die dingen, die zij wel aan anderen opleggen.

Vleselijke leiders kunnen zo de buitenwacht mooi tonen, hoe netjes hun groep leeft, in de hoop dat *zij* daarvoor geroemd zullen worden.

Paulus laat zien, dat zulke leiders vol zijn van zichzelf, niet van het *kruis* van Christus.

maandag 9 maart **Galaten 6:14,15**

Het kruis staat tussen de wereld en de gelovige. Binnen deze brief aan de Galaten is dat vooral de religieuze (judaïstische) wereld, waarin wetten en regels het leven beheersen. Bij uitbreiding is dat de wereld in het algemeen, waar de grondregels van diezelfde wereld de boventoon voeren.

Wij zijn voor de wereld gekruisigd, een duidelijk einde van de oude situatie, de oude mens. De nieuwe mens leeft in en onder de genade van God.

dinsdag 10 maart **Galaten 6:15**

De nieuwe schepping is de geestelijke positie of status die de gelovige in Christus Jezus bezit. Daar bestaan absoluut geen vleselijke verschillen meer; er is uitsluitend sprake van eenheid. Daarom heeft het geen enkele zin, ook maar iets te doen om het vlees te verbeteren. Niet dat van onszelf, noch dat van anderen. Wandel door de geest, en je zult de begeerten van het vlees niet volbrengen.

woensdag 11 maart **Galaten 6:16**

De geestelijk gezinde gelovige ervaart de vrede en barmhartigheid van God. Zulke gelovigen zullen die vrede en barmhartigheid praktiseren in hun leven. In het aardse leven van onze Heer waren die kwaliteiten duidelijk te zien in hoe Hij omging met allerlei mensen: wettische, kritische, zoekende, zondigende mensen. Hij ging op meesterlijke wijze met hen om, Hij had hen lief.

donderdag 12 maart **Galaten 6:17**

Paulus droeg de brandmerken van de Heer in zijn lichaam. Hij werd vervolgd en onderging soms letterlijk hetzelfde lijden als zijn hemelse Heer destijds. Hij was tot het uiterste loyaal aan zijn hemelse Heer; hij was dan ook geen slaaf van mensen (lees Galaten 1:10). Dat werd hem niet in dank afgenoemt. Hij liet zich niet door mensen sturen, maar door zijn Heer. Hij was waarachtig trouw aan Hem!

vrijdag 13 maart **Galaten 6:18**

Dit niet te missen slotakkoord blijft je bij. Ook hier de nadruk op de *genade* van de Heer Jezus Christus in tegenstelling tot het wettische van de oude mens in het (zondige) vlees. Genade alleen, doet de gelovige wandelen in ware vrijheid: Hem dienen, Die ons liefheeft. Verder valt de nadruk op *geest*, geheel in harmonie met het uitsluitend *geestelijke* karakter van zijn bediening en de *geestelijke* zegeningen die de gelovige ontvangen heeft in Christus. Het gaat dan ook in dit tegenwoordige beheer van het geheimenis niet om de zichtbare, maar om de onzichtbare dingen, boven, waar Christus is!

Een bijzondere gebeurtenis blijft altijd het gesprek van de Heer met de wetgeleerde. Ook hieruit komen allerlei bijzondere geestelijke dingen naar voren.

zaterdag 14 maart **Lucas 10:25-37 (25)**

Normaal gesproken wordt op de Yeshiva (rabbijnenschool) geleerd om met elkaar, al discussiërend, de Talmoed beter te begrijpen. Hier stelt de wetgeleerde aan de Heer Jezus een vraag als valstrik. Dit is ook de vraag van de oude mens in zijn natuurlijke staat: goede dingen doen om na de dood eeuwig en mooi leven te verdienen. Er schuilt echter hoogmoed achter die gedachte. De Heer zal deze vraag beantwoorden.

zondag 15 maart **Lucas 10:26-28**

De Heer stelt op Joodse wijze een tegenvraag. De wetgeleerde wist feilloos de weg aan te wijzen, die tot leven leidde. Maar hij was zich pijnlijk (zie Romeinen 7) bewust, dat hij die eigenlijk niet kon volbrengen. Het liefhebben van Jahweh boven alles en de naaste als zichzelf kon hij nooit helemaal volbrengen. De Torah maakte dat des te scherper duidelijk.

maandag 16 maart Lucas 10:29

Een mens is geneigd zichzelf te rechtvaardigen, zichzelf te handhaven en de eigen (verworven) positie niet op te geven. Ook hier blijkt de trots en eigendunk van de mens onder de zonde. Opnieuw stelt de wetgeleerde een vraag, wellicht om onder de waarheid van het antwoord van de Heer uit te komen. Wie is eigenlijk mijn naaste waar Leviticus 19:18 over spreekt?

dinsdag 17 maart Lucas 10:30

De mens die afdaalt naar Jericho typeert de wetgeleerde en de toestand die resulterde uit de overval onderweg, halfdood, typeert de geestelijke situatie van die wetgeleerde. Overal tussenin: tussen Jeruzalem en Jericho, tussen leven en dood, in eenzaamheid. De rovers (misschien wel de judaïsten van zijn tijd ofwel de slagen van het leven) lieten hem achterloos liggen, om werkelijk te sterven: de wet is een bediening van de dood!! (2 Corinthiërs 3:7)

woensdag 18 maart Lucas 10:31,32

De priester gaat voorbij. Naar de wet mocht hij zich niet ceremonieel onrein maken door een dode aan te raken; dit gold ook voor de Leviet. Dit typeert de wet, die 'erbij kwam' (Romeinen 5:19-21), niet om de zonde in te dammen, maar om die te doen toenemen! De wet was onmachtig door de zwakheid van het vlees (Romeinen 8:3). De man (wetgeleerde) lag uiterst zwak aan de kant van de weg, klaar om ontferming te ontvangen.

donderdag 19 maart Lucas 10:33

Er komt een Samaritaan voorbij, iemand die zeker door de wetgeleerde niet als naaste gezien zou worden. Samaritanen werden veracht door de Joden, ze werden als tweederrangs beschouwd. Deze werd met innerlijke ontferming bewogen, een uitspraak die op de Heer wordt toegepast in de evangeliën. De Heer voert hier Zichzelf al sprekend op. Hij is de Redder van het volk. (Mattheus 1:20,21)

De wetgeleerde moest leren, dat hij alleen door Gods genade gered kon worden.

vrijdag 20 maart Lucas 10:34

De Samaritaan was barmhartig en verzorgde de man liefdevol. Olie is verzachtend en zuiverend, natuurlijk een beeld van de geest van God. De mens die door Jezus Christus gered wordt, ontvangt Gods geest, de trooster die zou komen na de hemelvaart van Christus. Door die geest kan de wetgeleerde het eonische leven werkelijk ervaren. Wijn is een beeld van de vreugde van het nieuwe leven, dat door de geest van God gegeven wordt. Troost en vreugde, twee kostbare geschenken van Gods geest in de gelovige. Het is de vrucht van de ware wijnstok! Hiermee is de oorspronkelijke vraag naar het leven beantwoord; het komt niet door iets te doen, maar door wat Hij, Jezus Christus, doet!

zaterdag 21 maart Lucas 10:35

De geweldige barmhartigheid van deze Samaritaan (de Heer zelf) geeft ook zeer goede nazorg. Hij geeft geld voor 2 dagen (2000 jaar!) verblijf in de herberg. Wat opvalt, is, dat de man zelf niets hoeft te doen, zelfs niet naar de herberg lopen. Het beeld is vol van genade. Herberg is letterlijk: 'allen ontvangen', de plaats waar allen ontvangen worden en welkom zijn. Daar verblijft de man 2 dagen (1 schelling is een dagloon), tot de terugkeer van de Samaritaan. Gastvrijheid is een groot goed.

zondag 22 maart Lucas 10:36,37

Het verrassende slotakkoord is, dat de man langs de weg niet de naaste van de Samaritaan is, maar dat de Samaritaan de naaste van de man langs de kant van de weg is! De geredde zal zeker zijn Naaste liefhebben. Dat geldt voor eenieder; het draait erom dat wij als gevolg van de barmhartigheid die Hij aan ons betoonde, Hem gaan liefhebben. Daarna gaat het erom, dat wij ook hen, die in Christus zijn en alle anderen liefhebben (Romeinen 13:8-10).

In de volgende Schriftplaatsen komen wij het Hebreeuwse woord 'ezer' tegen. Het wordt hier gebruikt om Gods relatie met Israël te omschrijven. Hij is hun hulp – in het verleden was Hij dat, nu is Hij dat en al de dagen die komen gaan, zal Hij hun hulp zijn. Zo mogen wij ook weten, dat God een helper is!

maandag 23 maart **Exodus 18:1-5 (4)**

'... de God van mijn vader is mijn hulp geweest...' – dat heeft Mozes ervaren. Hij liet het volk uittrekken uit Egypte. In de naam die Mozes aan een van zijn zoons gaf, klinkt dat voluit: 'Eliezer' [God mijn helper]

dinsdag 24 maart **Deuteronomium 33:1-7 (7)**

In de zegen waarmee Mozes, de man Gods, de Israëlieten vóór zijn sterven gezegend heeft, roept hij de Eeuwige aan en vraagt Hem ook Juda te helpen.

woensdag 25 maart **Psalm 33:10-22 (20)**

Weer klinkt: 'Hij is onze hulp en ons schild'. Vers 20 kunnen wij zo naspreken: 'Onze ziel verwacht de Here.' In de volgende verzen wordt dat onderstreept. God is getrouw. Het gaat om wat Hij doet – het volvoeren van zijn plan. Hij bereikt het doel dat Hij zich had voorgenomen. Vgl. Jesaja 46:9-10.

donderdag 26 maart **Psalm 70:2-6 (6)**

Al is er strijd en nood – God voorziet. De psalm is evenals Psalm 40:13-17 een schreeuw van iemand, die verdrukt wordt.

vrijdag 27 maart **Psalm 115:9-16 (9)**

Afgoden kunnen niets. Maar God spreekt en doet wat Hij zegt (vs.3). Israël mag op Hem vertrouwen – 'Hij is hun hulp en hun schild.' Hij is degene, Die helpt en beschermt. In vers 11 wordt dat herhaald. God doet wat Hij zegt.

Vgl. 1 Timotheus 2:4. Hij heeft zich dat voorgenomen en volvoert dat t/m het einde. Dan zijn alle mensen gered en tot erkentenis van de waarheid gekomen.

zaterdag 28 maart **Psalm 146:2-10 (5)**

De traditie heeft erboven gezet: 'God, de enige helper'. Als de Eeuwige degene is Die helpt, dan zal een mens ervaren, dat Hij trouw houdt. Israël zal Hem de lof en eer brennen.

De 'God van Jakob' is God Die hem ontmoette (Gen.28:13), toen hij niets had (Gen.32:10) en niets verdiende (Gen.27) – hem beloofde God alles.

zondag 29 maart **1 Petrus 5:10-11 (10)**

In vers 10 wordt de Eeuwige de 'God van alle genade' genoemd. Die God tot God hebben, geeft diepe vreugde, in besef dat Hij in tijden van lijden nabij is en ons Zijn verwachting voor ogen zet, zicht op heerlijkheid.